



Hercolubus! Hvornår kommer den?

Af Thomas B. Jørgensen

Jeg husker tydeligt 10 år tilbage, hvor man nærmest ikke kunne runde et gadehjørne i København, uden at få øje på en af de opsigtsvækkende blå/røde reklameplakater for bogen *Hercolubus - eller Røde Planet*. Så ofte stødte man på disse plakater, at det blev til en løbende joke i min vennekreds over flere år. Man behøvede i denne periode blot at nævne navnet Hercolubus ved en social sammenkomst, så var man næsten garanteret, at der var nogen iblandt, der vidste, hvad man hentydede til.

Selv lærte jeg aldrig dengang, hvad historien om Hercolubus egentlig handlede om. Jeg tror, at måden budskabet fremstod på, forekom mig så simplistisk, at det aldrig faldt mig ind, at der kunne ligge alvor bag. Det er først med min øgede interesse for ufologi, herunder for ufo-kultdannelser og „contactees“ (ufo-kontaktpersoner) de senere år, at jeg nu kan anskue *Hercolubus* med lidt andre øjne. Samtidig har jeg fundet det interessant at se på sagen - der opstod omkring år 2000 - i en mere samtidig kontekst, nu hvor vi hastigt nærmer os den næste omtalte dato for dommedag, der som bekendt er sat til at finde sted i december 2012.



Om Hercolubus

Det er ikke kun i Danmark, at Hercolubus har nydt stor eksponering. Faktisk er bogen i dag oversat til mere end 40 forskellige sprog og udgivet i over 80 lande. Den nyder i øvrigt status i Columbia som „... a cultural and scientific work according to resolution 064 issued by the Colombian Ministry of Culture“ (www.fundacionvmrabolú.org).

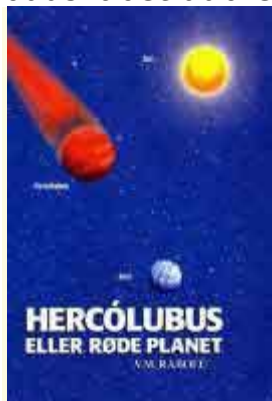


V.M. Rabolú (1926-2000).

Den officielle historie om *Hercolubus* er, at en columbiansk indianer ved navn V.M. Rabolú (1926-2000), tilbage i 1998, efter en længere sygdomsperiode, hvor han var bundet til sin seng, modtog en profeti om Jordens nært forestående udslettelse, som han efterfølgende nedfældede på skrift. Hvordan præcist dette foregik, er ikke helt tydeligt, men han endte i hvert fald med at blive overbevist om, at en gigantisk planet ved navn Hercolubus, var på vej mod Jorden. Omtrent på samme tid - og ganske kort før sin egen død - mødte Rabolú den tyske forlagsejer Johann Conrad Volkenborn, der på det tidspunkt var på ferie i Columbia. Volkenborn blev tilsyneladende så optaget af budskabet om Hercolubus, at han opkøbte rettighederne til skriftet og udgav det i bogform på sit eget forlag, C. Volkenborn Verlag.

I år 2000 blev bogen oversat og udgivet i Danmark. Dette skete i samarbejde med forlaget *Prudentia*. Prudentia, også kendt som „Det kontroversielle forlag“, havde et par år forinden haft stor succes med den noget anderledes udgivelse, *Kend din grundlov*, en bestseller der i øvrigt blev støttet af en lang række politikere (bogen indeholder blandt andet et forord af daværende undervisningsminister Bertel Haarder). Ifølge Prudentias ejer, Kurt Wagn Hansen, blev han i første omgang kontaktet af en spansk agent for C. Volkenborn Verlag, der præsenterede ham for bogen og dens budskab, samt tilbød ham en god sum

penge for at udgive den. Senere mødte Kurt Wagn Hansen også Volkenborn personligt, og da den danske oversættelse af *Hercolubus* udkom, deltog Volkenborn sammen med Prudentia til et pressemøde for bogen i Folketingets Snapseting. Volkenborn betalte efterfølgende for, at der blev lavet annoncer for bogen i både færøske og islandske aviser for at få budskabet udbredt yderligere.



I de følgende afsnit vil jeg komme nærmere ind på selve indholdet af *Hercolubus*. Dette er ikke nogen uoverkommelig opgave, eftersom bogen er af en ganske beskeden størrelse og længde. Rent substansmæssigt er den heller ikke ligefrem overvældende - hverken efter videnskabelige eller „okulte“ standarder - og på trods af, at der reklameres meget for netop den skjulte viden, som bogens budskab bringer til sine læsere, så er der faktisk stort set intet nyt under solen. Der er tværtimod tale om en noget nostalgisk rodebunke med kraftig inspiration fra de meget naive kontakthistorier, der cirkulerede specielt i 1950'erne og 60'erne. Alt dette gør *Hercolubus* til en bog, der er utrolig fristende og let at gøre grin med. Men netop derfor vil jeg også forsøge så vidt muligt at holde mig fra det (det er blevet gjort på særdeles underholdende vis af en lang række andre kilder gennem årene - se bl.a. *Ekstra-Bladets* anmeldelse fra juni 2000) og i stedet tage et stik dybere ved at belyse både de okulte idéer samt de mere populærkulturelle tendenser, der var oppe i tiden, da *Hercolubus* blev skrevet, og som lader til at have fundet vej ind i bogen.

Bogens indhold og budskab

Bogens fortælling er i det store hele som følger: Hercolubus, der er 5-6 gange større end Jupiter, er på vej mod Jorden, hvor den engang i nærmeste fremtid vil foretage et dødbringende rendez-vous med os. Planeten er beboet af en menneskelignende race, der har nået det samme stadie som os (med Rabolús ord er planetens befolkning „lige så pervers som vores“.).

Når Hercolubus kommer tilstrækkeligt tæt på Jorden, vil der begynde at sprede sig sygdomme, som ingen har forstand på, og ingen derfor kan kurere. Det vil i første omgang udrydde alt ikke-menneskeligt liv og derfor tvinge de resterende mennesker til kannibalisme for at overleve. Der vil også komme store naturkatastrofer i kølvandet på Hercolubus, der vil tvinge folk til at begå masseselv mord i hysteri og afmagt. Samtidig vil enorme radioaktive uhyrer, der netop nu lever på havets bund, blive tvunget op til overfladen, hvor de vil sprede yderligere død og ødelæggelse.

„Videnskabsmænd“ på Jorden er i benægtelse over Hercolubus: De kender udmærket godt til planetens eksistens, men hovmodigt fejlvurderer de dens størrelse og betydning. Grunden til, at de kan slippe af sted med det, er, ifølge Rabolú, fordi vi mennesker er blevet så spirituelt og moralsk depraverede, at vi ikke længere bemærker noget af vigtighed omkring os.

Det er heller ikke nogen tilfældighed, at Hercolubus er på vej mod netop Jorden. Det er den, fordi vi mennesker er lige på grænsen til at rejse ud i rummet, hvor vi vil kunne sprede vores „perversiteter“ til de omkringliggende planeter - og det kan der ikke blive tale om. De andre planeter i vores solsystem er nemlig beboet af ophøjede og vise supermennesker, hvis renhed og skønhed overgår vores mange gange. Det ved Rabolú, fordi han selv har besøgt planeterne (primært Mars og Venus) flere gange. Godt nok understreger han, at han aldrig har været der fysisk, men at han derimod har rejst dertil flere gange i sit astrale legeme, hvilket han opfatter som lige så gyldigt og virkeligt (hvis ikke mere).

Rabolú kommer i bogen med en lang række detaljer om venusianernes (og i mindre grad marsianernes) samfund og karaktertræk. Samfundsforholdene på de to planeter beskrives som sekulære og utopiske. Her finder man hverken forurening eller vold, og ingen bliver slidt ned på grund af hårdt fysisk arbejde (på Venus arbejder man fx kun 2 timer om dagen, så det er nok derfor).

Rumbrødrene er desuden afholdenhedsvæsener, der praktiserer en højst sofistikeret cølibatisk teknik, ved navn „videnskabelig kyskhed“. Man har kun sex med hinanden med henblik på reproduktion, og det understreges også, at alle er „... ægte mænd og ægte kvinder“ og at „seksuelle uhyrligheder“ såsom homoseksualitet ikke eksisterer her. Grundlæggende er det den samme race, man finder på alle planeterne i solsystemet, men eksempelvis Mars adskiller sig alligevel ved, at alle udelukkende går klædt i bronzelignende soldateruniformer. Dette er, forklarer Rabolú, fordi de er „100 % krigere“ - men vel at mærke ikke krigere, sådan som vi forstår det her på Jorden, hvor man bekrieger hinanden. De er derimod i konstant krig med „det onde“. Hvad der mere præcist menes med „det onde“, og hvorfor det i denne kamp er en fordel at bære primitive uniformer, melder historien dog ikke noget om.

Ud over livet på de forskellige planeter så findes der omkring Jorden en flåde af intergalaktiske rumskibe med udstationerede beboere fra alle vore naboplaneter. Men selv om videnskabsfolk på Jorden - nogle i uvidenhed, andre bevidst - gør alt, hvad de kan, for at Jordens befolkning ikke opdager sandheden, så står denne flåde klar til at hjælpe dem, der følger Rabolús videre instruktioner for frelse. Denne frelse kommer dels ved at frigøre den „guddommelige gnist“, som vi alle har inde i os.

Mere specifikt må man lære at påkalde den indre Guddommelige Moder, så hun kan assistere i at udrydde alt dårligskab fra legemet. Man skal specielt være opmærksom på altid at observere sindet, hjertet og ikke mindst de seksuelle organer. Efter nogen tid, hvor man koncentrerer sig om at udrydde alle de urenheder, der emanerer fra disse tre „centre“, så vil man til sidst opnå den videnskabelige kyskhed, som vores brødre på de andre planeter så fint har perfektioneret.

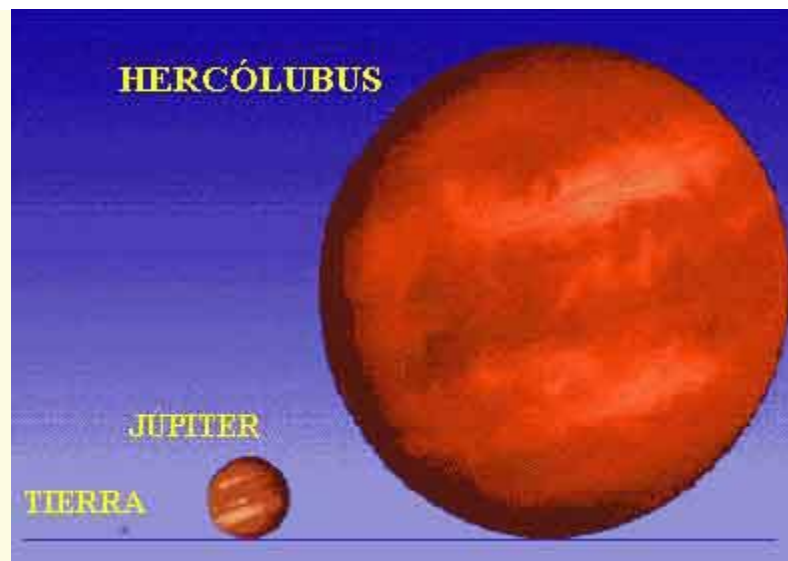
Den anden teknik til frelse er frigørelsen af den astrale krop. Dette gøres ved at følge den sande visdoms forskrifter, den der „... hverken står skrevet i bøger eller undervises på universiteter eller nogen steder“. Det er ikke noget, jeg vil gengive til fulde her, men handler kort sagt om at recitere to mantraer dagligt: LA RA S og FA RA ON. Og det skal udtales på den rigtige måde, hvor man trækker udtalelsen ud, så det bliver til en slags fløjtelyd (herefter bliver det for alvor kompliceret, så for nærmere instruktioner henvises til bogen).

Vi kan nu tage fat i nogen af hovedtemaerne i bogen og samtidigt forsøge at spore indflydelserne, blandt andet fra andre, tidligere okkulte doktriner og dommedagsprofetier. Der kunne skrives en hel bog (eller flere) om disse, så jeg vil forsøge kun at nævne en håndfuld af dem, der efter min mening er mest oplagte og interessante.

Bogens temaer

Rabolú bruger en temmelig stor del af bogen på at beskrive de udenjordiske civilisationer - meget mere end han bruger på at fortælle om selve Hercolubus (som vi faktisk stort set intet lærer om, ud over hvad jeg har gengivet i det foregående). Der er således ingen tvivl om, at disse står ret centralt i profetien, selv om det ikke umiddelbart fremgår af de mange reklamer for bogen. Særligt denne del af „budskabet“ lugter mere end almindeligt meget af 1950'erne og 60'ernes contactee-bevægelse (der i sig selv var inspireret af teosofien og andre okkulte strømninger fra slutningen af 1800-tallet og starten af 1900-tallet) med deres mange ture til Venus, Mars og andre nærliggende planeter og møder med „rumbrødrene“. Selv tilbage i 1998, hvor Rabolú menes at have skrevet Hercolubus, havde de fleste kontaktpersoner med respekt for sig selv for længst forkastet idéen om de nærmeste planeter som hjem for de entiteter, de påstod at være i kontakt med. Hercolubus er derfor ren nostalgi i den forbindelse.

Der gøres en hel del ud af at udpensle for læseren, hvordan videnskaben kun har et destruktivt formål, og hvordan videnskabsfolk „... forvansker sandheden kun på grund af hovmod, forfængelighed og ønsket om magt. De vil le som æsler, der skryder, fordi de ikke er i stand til at måle konsekvenserne af det, de har gjort: De overfyldte planeten med atombomber for at tage den i besiddelse...“. Der er dog en vis forskel i harskheden af udtalelserne hos Rabolú, der adskiller ham fra de fleste af de tidlige contactee-personligheder. Mistro og distanciering til videnskaben er et meget centralt element allerede i de helt tidlige kontaktberetninger, men hos Rabolú fornemmes der mere end en almindelig frustration og syrlighed. Samtidig er det tydeligt, at Rabolú nærrede nogle seriøse vrangforestillinger om, hvad videnskab er (og ikke er). Indimellem tenderer dette nærmest til det hadske, hvilket kan ses med udtalelser som „De herrer videnskabsmænd skal ikke tro, at de kan angribe den planet (Hercolubus) og tilintetgøre den, fordi dér har de også våben.“, og „Dette er de herrer videnskabsmænd uvidende om, fordi de tror, at de er meget mægtige med deres



våben ...". Værst bliver det med formuleringer som „Man kan ikke tale til bæsterne (her menes videnskabsfolk) om Gud, fordi de skryder, og med deres handlinger benægter de ham, de tror de er guderne, og det er ikke sådan." På trods af den store foragt over for videnskaben så er der dog flere eksempler i bogen, hvor Rabolú selv, ganske vist med katastrofale resultater, forsøger at inddrage indtil flere videnskabelige „facts". Blandt andet skriver han, at El Niño slet ikke er et vejrphænomen, men er en ubalance, der er opstået som resultat af atomprøvesprængninger på havets bund, hvor det har skabt revner ind til Jordens indre. Disse forsøg har med årene skabt en hær af muterede monstre, der lever på havbunden og snart vil søge op til overfladen og hærge verdens kystbyer i bedste Godzilla stil. De kan desværre ikke skades af almindelig kugler, får vi at vide, fordi de er „atomiske" og derfor kun vil blive ophidset af at blive skudt på ... aha. Dette er langt fra det eneste eksempel på, at Rabolú blander „videnskab" med retro sci-fi, men dog trods alt et af bogens mere tåkrummende.

Hvis vi kigger på hele idéen omkring skjulte planeter og dommedagsprofetier, så er der rigtig mange paralleller at finde i fx det klassiske studie *When Prophecy Fails*. Her finder vi den samme type budskaber og advarsler om et kommende ragnarok relateret til en fiktiv planet, Clarion (der også var populær hos en lang række andre kontaktpersoner i perioden). Der er også en slet skjult fryd at spore i WPF angående videnskabens manglende forståelse og den lærestreg, som „videnskabsfolk" vil få på dommedag, når sandheden for alvor går op for dem.

Hele idéen om skjulte planeter, der påvirker Jorden på forskellige måder, kan dog spores meget langt tilbage i historien - med dertilhørende spekulationer og myter, der er opstået i kølvandet på hver ny „opdagelse". I slutningen af 1800-tallet var det specielt hypotetiske planeter som „Eros", „Vulkan" og „D.Q." der alle blev diskuteret ivrigt, og hvor flere respekterede astronomer i perioder blev overbevist om deres eksistens og påvirkningskraft. En af de fiktive planeter, der har holdt ved i længst tid, og som de fleste nok har hørt om ved navn, er „Planet X", hvilket bringer os frem til næste afsnit, hvor jeg vil fremhæve nogen af den nyere tids planet- og katastrofemyter i forbindelse med *Hercolubus*.

Hercolubus i en samtidig kontekst

De fleste af *UFO-Mails* læsere vil nok huske, at tiden op til år 2000 var præget af megen debat og bekymring angående „Y2K", og hvad der nu ellers kunne ske ved udgangen af årtusindet. Der var mange forskellige personligheder fremme og proklamere muligheden for verdens undergang, og endnu flere byggede bunkers og hamstrede overlevelsesgear i stor stil, så de kunne være forberedt på det værste.



Hercolubus udkom i 1998, hvor millenium-hypen var ved at nærme sig sit højeste, og det er værd at bemærke, at der dette år udkom hele to katastrofefilm, som omhandlede det samme tema som bogen - et udefrakommende himmellegemes kurs mod og fatale kollision med Jorden. Den ene af disse film var *Deep Impact*, som også var den første i biograferne. Den anden var *Armageddon*, der udkom ca. 2 måneder efter. Der er bestemt forskel på de to films historie. Hvor det fx i *Deep Impact* er en komet på vej mod Jorden, er det i *Armageddon* en asteroide. På trods af det lader det alligevel til at være mere end bare et tilfælde, at der på bare et år var to blockbustere og en vidt spredt, overhyped bog om stort set samme emne, der „kolliderede".

Selv om det reelt ikke er muligt at bedømme, hvilken af idéerne der kom først, så kan vi prøve at kigge lidt på andre strømninger i tiden op til 1998, for at se hvor denne tilsyneladende fiksering af vildfarne planeter og andre potentielt dødelige himmellegemer kunne være opstået. Op igennem 1990'erne var det amerikanske radioprogram *Coast 2 Coast AM* ikke kun stedet for alt, lige fra tåbelige historier om påståede lydoptagelser fra helvede, til lidt mere seriøse, „fringe" videnskabelige indslag. Det var også - og er stadig - et af de mest populære og udbredte programmer i USA overhovedet med flere millioner lyttere dagligt.

I midt-til-slut- 90'erne var „Planet X" og „Nibiru" blandt de mest diskutererede emner, hvilket klart beviser, hvor stort et publikum der i perioden er blevet eksponeret for teorier og spekulation om skjulte planeter. En række *Coast 2 Coast* sendelser fra 1997 omhandlede desuden påstanden om et fremmed rumskib i følgeskab med kometen Hale-Bopp, der i slutningen af marts måned passerede Jorden (og var synlig på himlen i længere tid). Dette skulle vise sig at få nogle uhyggelige konsekvenser.

Heaven's Gate, en ufo-kult med kristne rødder (og mange år og „inkarnationer“ på bagen), modtog nyheden med åbne arme og nød en betydeligt opblomstring internt i gruppen. De fortolkede det som et klart tegn på, at menneskeheden og Jordens dage var talte, og så det som sidste mulighed for at undslippe deres almindelige, kødelige eksistens. 39 medlemmer af Heaven's Gate, inklusive kultleder Marshall Applewhite, begik kort efter kollektivt selvmord, netop som Hale-Bopp passerede Jorden, i den tro at rumskibet ville tage de afdøde astrale legemer med om bord - væk fra Jorden og til et højere eksistensniveau.



Ideen om frelse via det astrale plan er som før omtalt også en central del af *Hercolubus*. Men det er ikke den eneste parallel, der kan drages til Heaven's Gate. Flere af Heaven's Gate's medlemmer havde i årene op til masseselv mordet ladet sig frivilligt kastrere. Dette skete som udslag af Marshall Applewhites dogmer om seksuel afholdenhed og kyskhed, der blev stadig strengere med årene. Det var almindeligt kendt, at disse dogmer i høj grad bundede i Applewhite's egne homoseksuelle tilbøjeligheder, som han gennem hele sit liv prøvede at undertrykke og „kurere“. Der kan dermed trækkes en lige linje over til *Hercolubus*, hvor en af de centrale og mest ophøjede idealer er den såkaldte „videnskabelige kyskhed“, som vi mennesker bør tilstræbe, hvis vi vil gøre os nogen forhåbninger om at overleve. Homoseksualitet nævnes også specifikt som en „seksuel uhyrlighed“ i bogen, og man kan igen spekulere på, om dette bare er

tilfældigt, eller om V.M. Rabolú faktisk fandt en vis - direkte eller indirekte - inspiration fra Heaven's Gate, da han formulerede sit budskab.

Hercolubus og fremtiden

Jeg håber med denne artikel først og fremmest at have givet læserne af *UFO-Mail* en bedre historie om, hvad *Hercolubus* - eller *Røde Planet* indeholder. Det største mysterium forbundet med bogen, som jeg ser det, er at den er blevet oversat til så mange sprog og udgivet i så mange lande, som den er (tilsyneladende i temmelig store oplag). Det virker ganske enkelt ikke sandsynligt, at den kan appellere intellektuelt til nogen som helst, udover de allermest forblændede ufo-kultister. Den er ikke engang i nærheden af andre foregående bøger af samme type (der i sig selv ikke har en særlig høj standard rent videnskabeligt eller tages specielt alvorligt i seriøse, okkulte kredse). Ikke desto mindre håber jeg dog at have vist, at bogen ikke af den grund har været helt uinteressant at beskæftige sig med.

Mange af de temaer, som optræder i bogen, er en vigtig del af vores fælles kulturarv, der på den ene side har rødder, som de fleste ikke kender til, men som samtidig er overordentligt populære i film og underholdning og nok vil være det i mange år fremover. Så sent som sidste år, optrådte idéen om en planet med dødbringende kurs mod Jorden som et centralt element i Lars von Trier's film *Melancholia*. Der er således stadig grobund for flere „Hercolubuser“ i tiden fremover.

I skrivende stund, november 2012, er der som bekendt sket endnu et opsving på dommedagskurven. Det er derfor stadig særdeles aktuelt at prøve at forstå baggrunden for de mange profetier og teorier, der efterhånden cirkulerer rundt derude. Jeg håber, at når (hvis!) 2012-hypen snart har passeret os, at flere, der blev fanget af denne omgang dommedagsskræmmeri, vil give sig selv tid til at læse *When Prophecy Fails* og lignende studier, så chancen for, at historien gentager sig, vil blive gradvist mindre fremover.

Til sidst vil jeg godt komme med et lille forsvar for manden V.M. Rabolú. Det forekommer mig, at det er muligt, at mange af de påståede oplevelser, der ligger til grund for hans „profeti“, kan ses i lyset af den sygdom, som han tilsyneladende pådrog sig i slutningen af sit liv, og som forkrøblede ham. Der er mange fortilfælde, hvor folk undervejs i slemme sygdomsforløb har fået stærke visioner og ud-af-kroppen-oplevelser. Rabolú lader til at have fået sine åbenbaringer under netop sådanne oplevelser. Hans påståede rejser til andre planeter kan derfor i høj grad have været udslag af hans sygdom og kan have forekommet så virkelige for ham, at han simpelthen ikke har været i stand til andet end at fortolke dem rent bogstaveligt.

Det er dog stadig uklart, hvor meget han egentlig selv havde at gøre med udgivelsen og tonen i sin bog. Jeg har personligt en mistanke om, at han ikke har skrevet den alene, og håber på et tidspunkt at finde frem til, hvordan *Hercolubus* præcist blev til i sin tid. Men det må blive en historie til en anden gang.

Kilder:

Clark, Jerome: *Extraordinary Encounters - An encyclopedia of extraterrestrials and otherworldly beings*, ABC-Clio (2000)

Clark, Jerome: *The UFO Encyclopedia*, 2nd edition, Omnigraphics (1998)

Festinger, Leon, Riecken, Henry & Schachter, Stanley: *When Prophecy Fails - A social and psychological study of a modern group that predicted the destruction of the world*, Harper-Torch Books (1956)

Kottmeyer, Martin: *An Alien Who's Who*, Anomalist Books (2008)

Madsen, Flemming Poulsen: *Dommedag - Religioner, profetier og bevægelser*, Bogforlaget HER & NU (2012)

Rabolú, V.M.: *Hercolubus eller Røde Planet*, Forlaget Prudentia/C. Volkenborn Verlag (2000)

Vallee, Jacques: *Messengers of deception*, Daily Grail Publishing (2009)

www.csicop.org/si/show/art_bell_heavensquos_gate_and_journalistic_integrity/

www.fundacionvmrabolou.org

www.prudentia.dk

www.religioustolerance.org/

www.wikipedia.org

Og flere...

Fra SUFOI's fotoafdeling

Af Ole Henningsen

Ballonerne flyver og mystificerer...

Traditionen tro har der i den forløbne måned været undersøgt en del modtagne danske ufo-fotos, hvoraf adskillige opstår med baggrund i den herskende dille med opsendelse af små varmluftballoner, der forvirrer, men samtidig også ser ret så spektakulære ud på aftenhimlen.

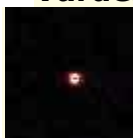
6800 Varde 1. september 2012

Jeg sidder i min stue og ser en film. Ser pludselig et stort lys komme hen over himlen. Derefter igen et og sådan bliver det ved. De kommer i en lind strøm, på op til 3, 5, 7 og 1 og 2. sådan hele tiden. Ihvertfald over 50 og jeg vil mene 60 til 70 i stedet. Meget fascinerende.

De lignede ildkugler og kom bare stille og roligt hen over himlen. Hver gang de forsvandt, så jeg ikke kunne se dem mere, kom der hele tiden igen flere... og sådan blev det ved, fortæller en 50-årig kvindelig observatør fra Varde.



Der blev taget både fotos og videosekvenser af de mange rød-orange lys på himlen over Varde.



Kraftig udsnitsforstørrelse af en af de lysende aftegninger fra et screenprint af en af de modtagne videosekvenser med de rød-orange lys.

4600 Køge 23. november 2012

UFOerne kom svævende á 3 omgange, og vi nåede at filme alle 3 observationer.

Filmene er optaget med mobiltelefon (HTC One V).

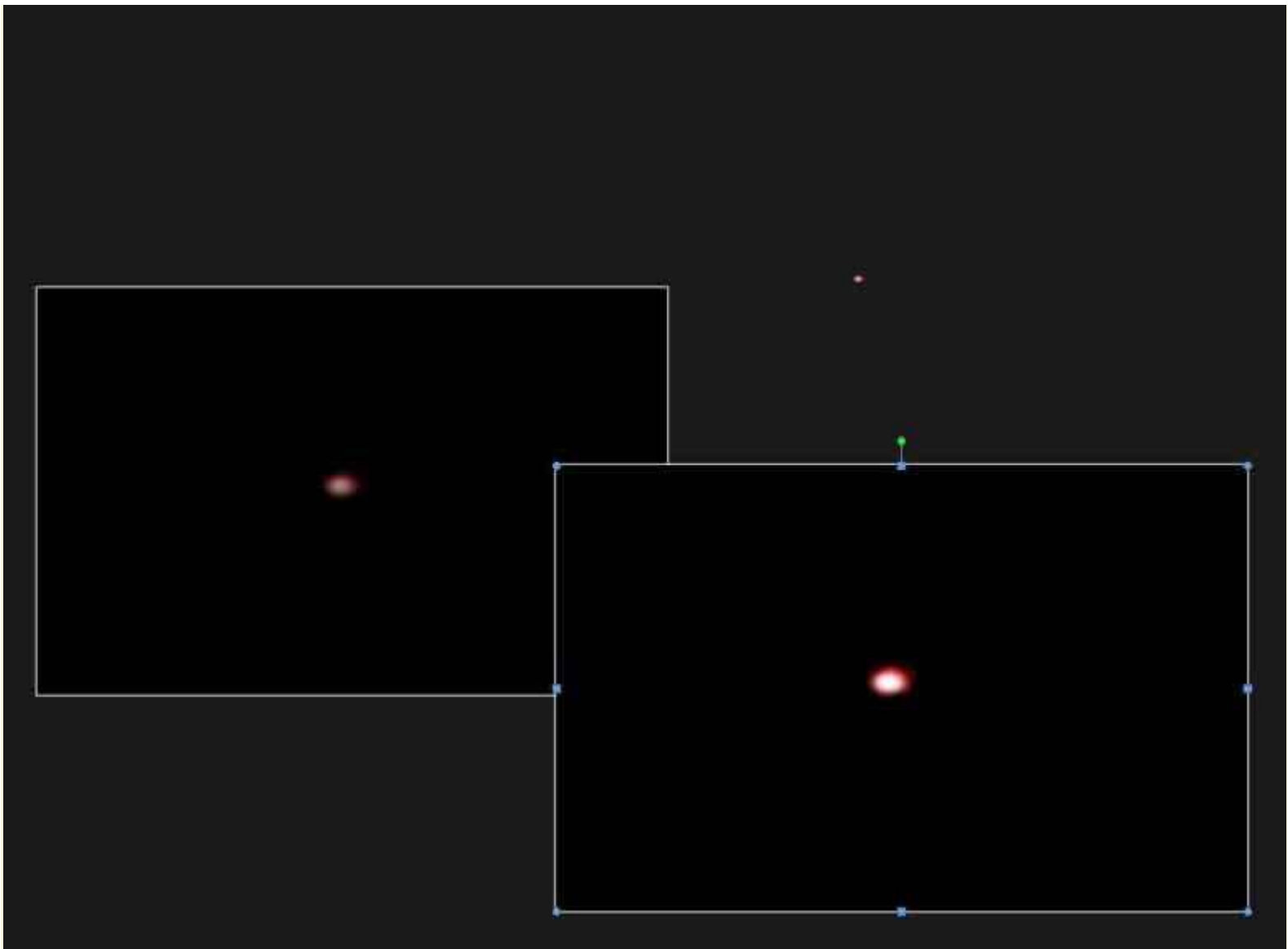
Kompasretning tilsynekomst: Syd

Kompasretning forsvinden: Nord nordøst

Højde over horisonten ved forsvinden: ca. 30grader men svært at bedømme.

Farve: Lys-orange

nævner den 47-årige observatør fra Køge om sin oplevelse.



Screenprint af en af de modtagne videosekvenser med indsatte udsnitsforstørrelser af en af lysene på himlen, nederst th. med ændrede lys- og kontrastforhold.

De rød-orange lys på himlen fulgte også i dette tilfælde den herskende vindretning iflg. vejrdato fra DMI. Videosekvenserne kan ses på YouTube på adressen: <http://www.youtube.com/playlist?list=PLfh3-hnq52rSU8uuK2rhzNJqhcZPN2aGd>.

8600 Silkeborg 2. december 2012

Min datter tog et billede af flyvende svaner.

Da vi kom hjem og så billedet, var der noget ufo-lignende på billedet, skriver en kvinde fra Resenbro og sender sit foto til udtalelse hos SUFOI's Fotoafdeling.



SUFOI's Fotoafdelings konklusion



Den lille ekstra aftegning ses på himlen lige over de elektriske ledninger. Ud fra aftegningens udseende er der ikke tvivl om, at det drejer sig om en forbigående fugl, der tilfældigt er kommet med på optagelsen. Fuglen flyver mod venstre i billedet, og halen ses th. i aftegningen.

Solsort fra Torsted



SUFOI's tidligere medarbejder Lars Henrik Andersen sendte i sommeren 2011 et foto med bl.a. flg. bemærkning:
Jeg har vedlagt et „ægte“ UFO-foto til jer, som jeg selv har taget. Det var den 19. december 2010 i Torsted, hvor jeg var på pletten med et foto af landsbyens kirke, som jeg bor lige ved siden af. Jeg kunne jo godt bruge standardforklaringen med, at da jeg tog fotoet, så jeg ikke noget usædvanligt, men da jeg så havde downloadet det til min PC, ja så fik jeg jo pludselig øje på det „mystiske“ objekt i venstre side af fotoet.
Lars henrik Andersen var ikke i tvivl om, at der var tale om en solsort, der fløj forbi, netop da han tog billedet.<http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2012/um12-142.php>

Løst og facts

Af Ole Henningsen

Patrick Moore 1923 - 2012

Den verdenskendte formidler af astronomiske emner, Sir Patrick Moore, døde 9. december 89 år gammel.

Sir Patrick præsenterede BBC-programmet »*The Sky At Night*« i over 50 år, hvilket gør ham til den, der længst har været vært for samme tv-show nogensinde.

Han var en alsidig herre med mange interesser og på den musiske front var han komponist og optrådte han offentligt på vibrafon, skønt han aldrig var blevet undervist.

Patrick Moore skrev mere end 70 bøger i løbet af sin levetid, de fleste af manuskripterne på et gammelt hakkebrædt af en skrivemaskine fra 1908. Rumentusiasten havde en afsky for ny teknologi.

Hans forskning blev brugt af USA og russerne i deres rumprogrammer, skriver BBC i deres netavis: <http://www.bbc.co.uk/news/uk-20657939>.

Se også: <http://drdavidclarke.co.uk/2012/12/09/sir-patrick-moore-1923-2012-astronomer-and-flying-saucer/>.



Patrick Moore fotograferet i 1961

Dommedage - som jeg husker dem

Den første „dommedag“, der lige falder mig ind, var i starten af februar 1962, hvor flere planeter efter forudberegningerne skulle „stå på linje“ i forhold til Solen og Jorden og med deres samlede tyngdekraft derved bevirke voldsomme ændringer af naturkræfterne.

Der var da godt nok også store oversvømmelser i Nordtyskland og dermed også Hamborg-området med adskillige druknede personer til følge.

Oversvømmelser er ikke helt usædvanlige i Lolland-Falster området. For 140 år siden omkom over 80 personer på Lolland og Falster og 50 skibe strandede, da dele af „Sydhavsøerne“ blev oversvømmet af stormfloden i november 1872.

Denne stormflod var dog forårsaget af usædvanlige vindforhold og dermed kraftige vandstandsændringer i Den Botniske Bugt og Østersøen.

I starten af maj 2000, nærmere betegnet den 4. maj ved 17-18 tiden (set fra Danmark), ville man kunne iagttage planeterne Merkur, Venus, Mars, Jupiter og Saturn, sammen med Solen og Månen inden for et område på kun 25 grader af vesthimlen. Desværre fandt det jo sted i dagslys, så der var ikke så meget direkte at observere, men de var der!

Denne sammenstimlen af himmellegemer var på forhånd udråbt til at skulle give problemer mange steder. Som så ofte før i forbindelse med lidt usædvanlige konstellationer af himmellegemer var der forudsagt katastrofer på Jorden ikke mindst i form af jordskælv og vulkanudbrud.

Den kombinerede effekt af tyngdepåvirkningen fra de mange planeter i næsten samme retning kunne ellers forårsage så mange forskellige effekter, at jordaksen ville tippe, og livet helt forgå, forudsagde nogle sekter.

1 1974 udgav John Gribbin og Stephen Plagemann deres bestseller »The Jupiter Effect«. I denne bog var forfatterne inde på en ødelæggelse af Californien i forbindelse med en anden „planetparade“ i 1982. Som bekendt „overlevede“ vi alle - incl. Californien.

Første jazz-arrangement efter Jordens undergang

Julenat 1967 skulle Jorden også gå under. Det havde Orthon-bevægelsen på Sjælland varslet.

Da jeg i forvejen kendte en af bevægelsens ledere, lærer Børge Jensen, besøgte jeg hans hjem i Borup i løbet af 1967 for at få stillet lidt af min nysgerrighed mht. til den kommende dommedag. Jeg fik talt med nogle af de involverede personer, men var alligevel ikke synderligt klogere efter besøget.

Jeg var da heller ikke mere overbevist om dommedagens komme, end at jeg sammen med en god jazz- og ufo-ven, Ejgil E. Grønholdt, tog initiativet til, at Nakskov Jazzclub SydhavsJazz, hvor vi sad i bestyrelsen, skulle arrangere Første JAZZ-arrangement efter Jordens undergang.

Dette fandt sted 1. juledag 1967 på restaurant Byfogedgården i Maribo, hvor husorkestret, som vi også begge var medlemmer af, leverede den musikalske underholdning for 3-400 danseglatte mennesker. Eller som Lollands Tidende 27. december 1967 formulerede det: *Husorkestret Black Bottom Jazzmen forstærket med Peter Zuschlag samt en trompetist fra Vordingborg, spillede, så jorden var ved at gå under. Der var højt humør til ud på de små timer...*



UFO-Mails Ole Henningsen på restaurant Byfogedgården, Maribo, 1. juledag 1967 (siddende midt i billedet med briller) med øvrige orkestermedlemmer i Black Bottom Jazzmen ved første jazzarrangement efter Jordens undergang. Et arrangement der havde fået rimelig stor mediedækning lokalt, men også nåede at blive nævnt i Danmarks Radio.

Man kan læse mere detaljeret om forløbet af 1967-dommedagen i Willy Wegners *UFO-bogen - Kapitel 25: Orthon-bevægelsen*: <http://skeptica.dk/artikler/?p=8025>.

Countdown til dommedag: 26 dage

skrev journalist Jeppe Wojcik den 23. november 2012 på Videnskab.dk <http://videnskab.dk/miljo-naturvidenskab/countdown-til-dommedag-26-dage>. I artiklen opregnedes en stor del af de historier og påstande mv., som har været fremme i denne omgang, bl.a. disse links:

Dommedag 2012: Rammes Jorden af Planet X?

<http://videnskab.dk/miljo-naturvidenskab/dommedag-2012-rammes-jorden-af-planet-x>.

Dommedag udsat: 2012 er ren spekulation

<http://videnskab.dk/kultur-samfund/dommedag-udsat-2012-er-ren-spekulation>.

National Geographic Channel har også set det profitable i at beskæftige sig med „dommedag“:

<http://natgeotv.com/dk/end-of-the-world>.

Man må åbenbart i længden vænne sig til dommedagsprofeterne, for de fleste andre dommedage er i tidens løb gået over mit hoved og ofte blevet glemt, inden vi kom frem til dem. Der er jo så meget andet spændende at se til i dagligdagen, og „profeterne“ har måske heller ikke alle været så håndfaste i deres forudsigelser, eller også er de hurtigt gået i glemmebogen.

Den kommende dommedag nærmer sig med hastige skridt og har været længe „undervejs“. Der er efterhånden skrevet en masse om den, som man kan more sig med, hvis man har tid til den slags, med mindre man altså hører til de mere dommedagstroende.

Jeg regner nu alligevel med, at familien som vanligt køber juletræ. Og mon ikke vi traditionen tro deler julegaver ud den 24. december - også i år?

Piloter igen blændet af laserlys i Billund

Piloter på et fly fra AirBaltic blev lørdag aften den 24. november udsat for et skarpt grønt laserlys under indflyvningen til Billund Lufthavn. Det skriver Vejle Amts Folkeblads netavis

<http://www.vejleamtsfolkeblad.dk/artikel/487250:Billund--Piloter-blaendet-af-livsfarlige-laserlys>.

Det får Lars Hansen, sikkerhedschef i Billund Lufthavn, til at opfordre folk med en laserpen om at tænke sig om. - *Det der kan virke som leg, kan med andre ord få alvorlige konsekvenser.*

- *Når laserlyset rammer cockpitglasset, brydes det i glasset. Det betyder, at hele cockpitet bliver oplyst af et blændende grønt glimt. Piloternes nattesyn forsvinder i en periode på flere sekunder, så de ikke kan se instrumenteringen i cockpitet,* siger Lars Hansen.

Ifølge sikkerhedschefen kan bestrålingen give piloterne varige øjenskader.

- Jeg er bange for at de mennesker, der bruger laser ikke ved, hvor kraftige deres lasere er. Kan de se flyet, kan laseren blænde en pilot, der flyver i op til flere kilometers højde. - Og der findes lasere på markedet, der er så kraftige, at de også kan gøre piloterne natteblinde permanent, siger Lars Hansen.

Piloterne i flyene i Billund Lufthavn blev i en kort periode generet af en laser for et par år siden. Her blev piloter i ni tilfælde generet af laserlys. Politiet ser med alvor på legen med lasere.

- Det er livsfarligt, hvis en pilot under for eksempel indflyvningen til Billund rammes af en laserstråle. Og forseelsen vil udløse en fængselsstraf, siger vagthavende hos Sydøstjyllands Politi.

Forseelsen hører under straffelovens paragraf 252. Her i hedder det, at „den der af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed kan straffes med fængsel i op til otte år“.

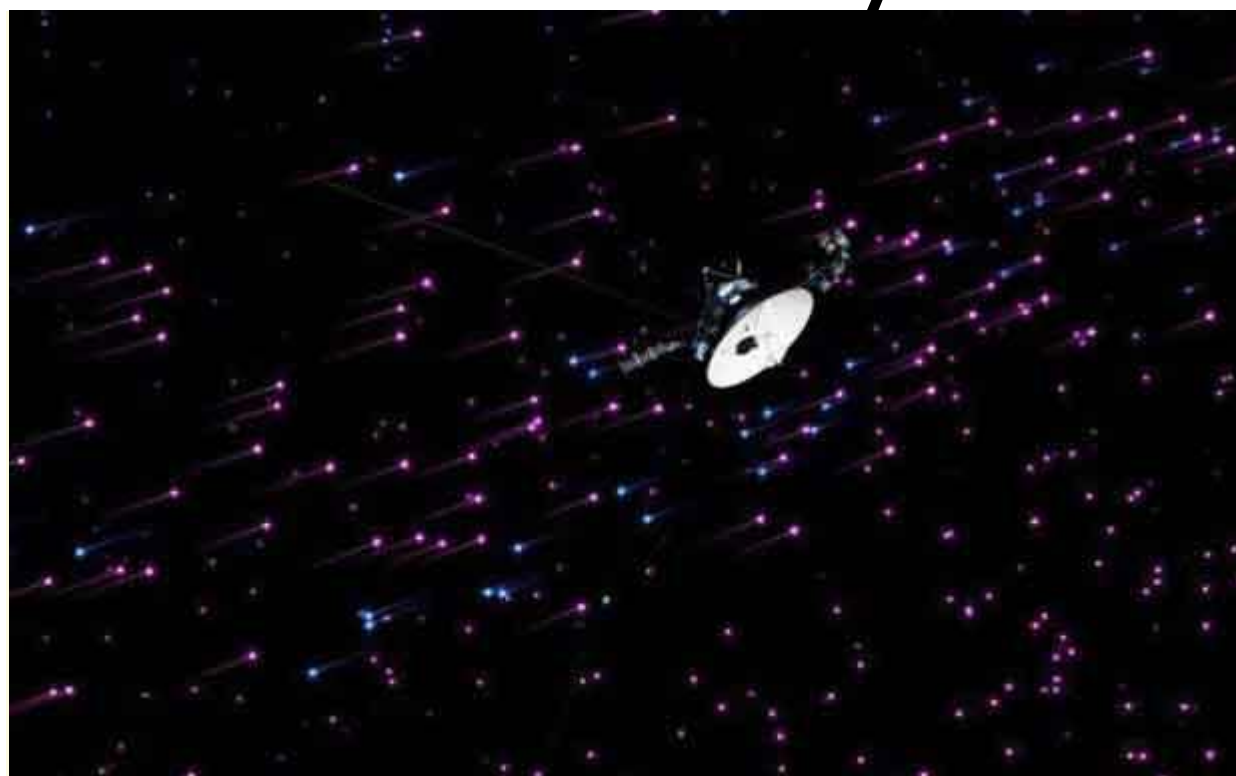
Flyet fra AirBaltic landede klokken 18.03 lørdag aften.



<http://www.dr.dk/TV/se/tv-avisen-med-sporten/tv-avisen-med-sporten-og-vejret-61#!/>.

I marts måned 2012 blev piloter i Flyvevåbnets helikoptere ved to lejligheder blændet af grønt laserlys: <http://forsvaret.dk/SOK/Nyt%20og%20Presse/nationalt/Pages/Farligelaserangrebpaahelikoptere.aspx> og <http://www.dr.dk/P4/Kbh/Nyheder/Koege/2012/03/11/111514.htm>.

NASA slår rekord i det ydre rum



NASA's 35 år gamle rumsonde, Voyager 1, er nået til yderkanten af vores solsystem. Det er 18 milliarder kilometer fra Jorden, og det er så langt ude, at det tager et radiosignal 17 timer om at nå fra Voyager til Jorden.

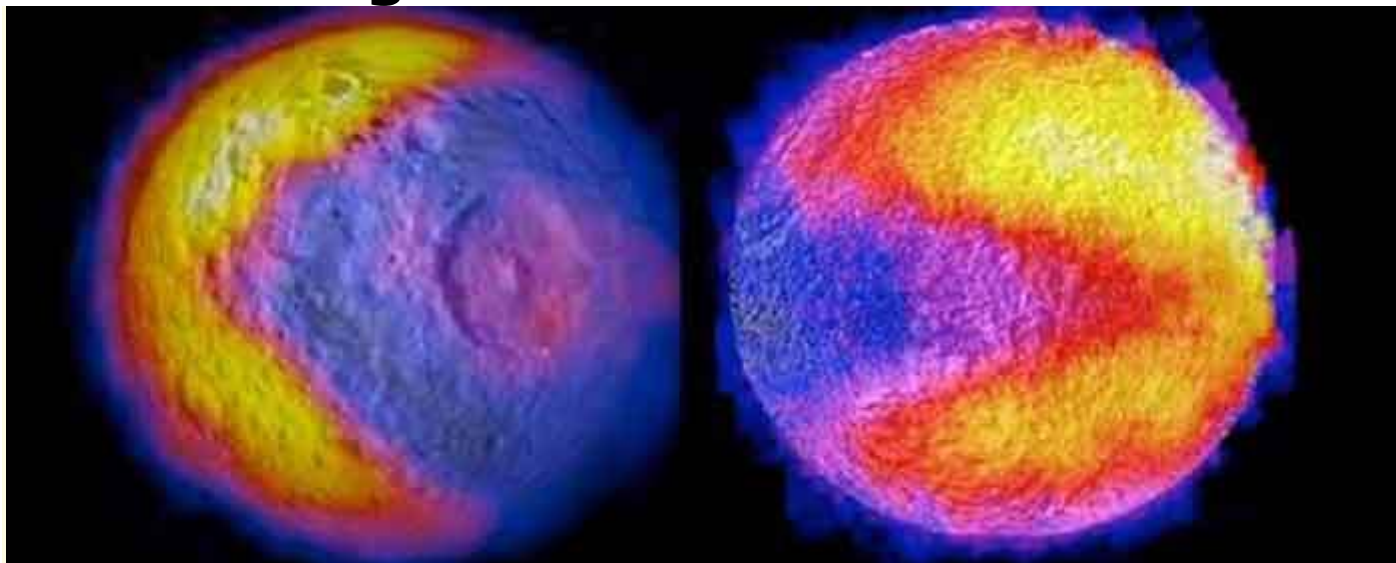
Det er første gang, at et menneskeskabt objekt er så langt ude i rummet, og området er derfor i bogstaveligste forstand nyt territorium for forskerne i det amerikanske rumfartsagentur NASA.

Magnetisk motorvej

Astrofysiker fra planetariet, Michael Linden Vørnle, forklarer, at Voyager 1 er kommet til et helt særligt et område.

- Det er et sted, hvor magnetfeltet fra solen væver sig sammen med magnetfeltet i rummet mellem stjernerne, og her kan partikler strømme enten ind eller ud fra solens område. Derfor har man kaldt det en magnetisk motorvej, siger han til DR Nyheder. <http://www.dr.dk/Nyheder/Udland/2012/12/04/134108.htm?rss=true#.UL8xIbDrkSQ.facebook>.

Derfor ligner Saturns måner Pacman



Til venstre observationen fra Mimas i 2010 og til højre den nye observation fra Tethys.

Foto: NASA/JPL-Caltech/GSFC/SWRI

NASA har opdaget et fænomen, der sender tankerne tilbage til et videospil fra 1980'erne, skriver Jyllands-Posten 27. november 2012.

Det såkaldte Pacman-fænomen blev opdaget for første gang i 2010 på Saturn-månen Mimas, og nu har NASA igen observeret fænomenet på månen Tethys.

Fænomenet, der ligner en stor mund der gaber over noget præcis som spilsuccesen Pacman fra 1980'erne, er opstået i visse situationer, når NASA har kigget på månerne med et såkaldt infrarødt spectrometer.

Det opstår på grund af skarpe temperaturforskelle på månernes overflader. Inde i „munden“ er temperaturen lavere end ude i selv Pacman'en, forklarer NASA.

Læs mere: <http://jyllands-posten.dk/nyviden/article4924772.ece>.

Jorden set fra rummet om natten



NASA og Atmospheric Administration (NOAA) har frigivet en stribe billeder, sat sammen til en lille film, der demonstrerer, hvordan Jorden ser ud fra oven, når Solen er gået ned. Ud over videoen har NASA ved samme lejlighed frigivet en stribe enestående stillbilleder af Jordens overflade. Video og billeder kan ses på videnskab.dk: http://videnskab.dk/miljo-naturvidenskab/sadan-har-du-aldrig-set-jorden?utm_source=vores+nyhedsbrev&utm_campaign=cb19919541-2012120712_7_2012&utm_medium=email og <http://www.ouramazingplanet.com/3848-earth-lights-from-space.html>.

UFO'er på National Geographic Channel



I sommeren 2012 var Pioneers Productions medarbejdere i bl.a. Danmark for at interviewe observatører og efterforskere i forbindelse med rekonstruktion af europæiske ufo-observationer med henblik på en række udsendelser produceret for National Geographic Channel: <http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2012/um12-147.php>.

I Danmark var holdet bl.a. fokuseret på den berømte ufo-observation 13. august 1970, hvor politibetjenten Evald Hansen Maarup havde sin ufo-oplevelse, hvor han i nærheden af Haderslev oplevede et skarpt lys ned over patruljevognen samtidig med at strømmen forsvandt fra bilen - en observation, som Flyvevåbnet af forskellige årsager var involveret i.

Claus Lundholm fortæller om sin nærobservation af 2. grad, da han en mørk aften i 1995 kørte mod Brande og blev standset i sin bil af et enormt eksploderende lys.

<http://www.sufoi.dk/ufo-mails/um-2007/um07-094.php> og

<http://www.ufoevidence.org/cases/case733.htm>.

Flere andre ufo-tildragelser blev taget op ved filmholdets interviews med observatører og optagelser rundt om i Danmark, herunder også de såkaldte spøgelsesraketter observeret i 1946 over hele Skandinavien og observationer under den store NATO-øvelse Operation Main Brace i september 1952.

Udsendelsesdatoer

Sandsynligvis udsendes **Episode 1 og 2** den 7. og 14. januar, men de mere konkrete oplysninger om udsendelser med dansk indhold, vi indtil videre har modtaget, er som følger:

Episode 3 udsendes i Danmark den 21 januar 2013 kl. 22.00 omfattende bl.a. Claus Lundholms observation og Maarup-sagen.

Episode 4 omfatter Operation Main Brace-øvelsen og vil blive udsendt i Danmark den 28. januar 2013 kl. 22:00.

Episode 5 omfattende Ghost Rockets - Spøgelsesraketterne fra 1946 vil sandsynligvis blive udsendt den følgende uge, men konkret dato og tid er endnu ikke blevet bekræftet.

Foreløbig er 7 episoder i serien UFOs: The Untold Stories programsat til udsendelse i Storbritannien i løbet af december måned incl. genudsendelser: <http://natgeotv.com/uk/ufo-the-untold-stories/about>.

Ugens spørgsmål til DMI - solsøjler



En lige linje op i himmelen. Har aldrig set noget lignende, mindede mig op nordlys - er der en forklaring, kulde/lys kombination?

Sådan skriver fotografen bag ovenstående billede Bente Jensen i en mail til DMI.

Tak for det imponerende foto. Det I oplevede under solnedgangen var en solsøjle.

En solsøjle er en lodret lysstribe der ses over eller under Solen ved op- eller nedgang. Den opstår ved spejling (refleksion) af lys i - eller på - de iskrystaller som høje skyer (cirrusskyer) består af. Solsøjler kan kun ses, hvis skyerne befinder sig mellem iagttageren og lyskilden.

Formen på solsøjlen afslører iskrystallernes udseende. Er de blyant-formede, bliver søjlen lige - er de plade-formede, bliver søjlen mere „ottetal-agtig“.

Det ser ud til, at iskrystallerne der skabte jeres solsøjle var pladeformede, skriver meteorolog Lone Seir Carstensen, DMI.

http://www.dmi.dk/dmi/hvad_er_solsoejler og

http://www.dmi.dk/dmi/popup_solsoejlegalleri.htm.



UFO-Mails redaktion ønsker læserne en glædelig jul og et godt nytår.



Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2015

- og vælg en bog

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener. Du kan læse om SUFOI's formål og vision [her](#).

Du kan med et økonomisk bidrag på kr. 250 - og naturligvis gerne mere - gøre det muligt for os fortsat at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Vi håber, at rigtig mange vil fortsætte med at bakke op om vores arbejde ved at blive medlem af støttekredsen.

Betaling kan foretages på girokonto 9 11 77 25 eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret (fx B-075) på den ønskede, gratis titel.

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information

© SUFOI 2012. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#). Print og fotokopier af indhold fra *UFO-Mail* er belagt med Copydan-vederlag.